

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä syyskuuta 2000

N:o 781—787

SISÄLLYS

N:o		Sivu
781	Valtioneuvoston asetus vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	2041
782	Valtiovarainministeriön asetus rahastoesitteestä	2043
783	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus ajoneuvojen katsastushenkilöstön lisäkoulutuksesta annetun liikenneministeriön päätöksen 4 §:n muuttamisesta	2045
784	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden kasvihuonetuotantoa koskevien investointitukien hakuajan päättymisestä	2046
785	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kansallisia peltoalaperusteisia tukia ja kotieläintukia vuonna 2000 koskevan yleiskirjeen luvun 6.7 muuttamisesta	2047
786	Maa- ja metsätalousministeriön asetus naudanlihan merkitsemisestä	2048
787	Verohallituksen päätös muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuoksien verovuoden 1999 verotuksen päättymisestä	2055

N:o 781

Valtioneuvoston asetus

vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista 30 päivänä syyskuuta 1994 annetun asetuksen (869/1994) 2 §:n 5, 7 ja 8 kohta, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 76/1997, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

5) *Marpol 73/78-yleissopimuksella* alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvää vuoden 1978 pöytäkirjaa (SopS 51/1983), sellaisena kuin se on

1 päivänä tammikuuta 1998;

7) *IBC-koodilla* vaarallisia kemikaaleja irtolastina kuljettavien alusten rakentamista ja varustamista koskevaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön kansainvälistä säännöstöä, sellaisena kuin se on 10 päivänä heinäkuuta 1998;

8) *IGC-koodilla* nesteytettyjä kaasuja irtolastina kuljettavien alusten rakentamista ja varustamista koskevaa Kansainvälisen meren-

Komission direktiivi 98/74/EY; EYVL N:o L 276, 13.10.1998, s. 7

2042

N:o 781

kulkujärjestön kansainvälistä säännöstöä, sel-
laisena kuin se on 1 päivänä heinäkuuta 1998;

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä
syyskuuta 2000.

Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Hallitusneuvos Aila Salminen

N:o 782

Valtiovarainministeriön asetus rahastoesitteestä

Annettu Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 2000

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 29 päivänä tammikuuta 1999 annetun sijoitusrahastolain (48/1999) 92 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Yleiset määräykset

Tämä asetus koskee sijoitusrahastolain (48/1999) 92 §:ssä tarkoitetun rahastoesitteen muotoa ja vähimmäissisältöä.

Sijoitusrahastosta on laadittava rahastoesite, joka sisältää tämän asetuksen edellyttämät tiedot. Rahastoesite on päivittävä sekä selkeästi otsikoitava rahastoesitteeksi erotuksena muista esitteistä. Jos rahastoesite koostuu erillisistä osista, on nämä osat selkeästi ilmoitettava.

Rahastoesite voidaan asettaa yleisön saataville sähköisessä muodossa. Rahastoesite on kuitenkin pyydettyessä aina voitava toimittaa myös paperimuotoisena.

2 §

Tiivistelmä sijoitusrahaston keskeisistä ominaisuuksista

Rahastoesitteessä on esitettävä tiivistelmä sijoitusrahaston keskeisistä ominaisuuksista. Tiivistelmässä on esitettävä sijoitusrahaston:

- 1) nimi;
- 2) yleiskuvaus;
- 3) sijoitustoiminta, sen tavoitteet ja siihen erityisesti liittyvät riskit;
- 4) toiminnasta sijoitusrahastolle säännöllisesti aiheutuvat kulut ja niiden määräytymisperuste;

5) erikoissijoitusrahaston osalta lisäksi saman rahastoyhtiön tai siihen sijoitusrahastolain 72 §:n 3 momentissa tarkoitetussa suhteessa olevan rahastoyhtiön sijoitusrahastoihin tai yhteissijoitusyrityksiin sijoittamisesta maksettavat palkkiot ja kulu korvaukset sekä niiden määräytymis- ja suoritustapa;

6) rahasto-osuuden merkinnästä ja sen lunastamisesta rahasto-osuudenomistajalle aiheutuvat kulut ja niiden määräytymisperuste;

7) rahasto-osuuksien liikkeeseenlasku- ja lunastus- sekä tuotonmaksuaika, -paikka ja -tapa; sekä

8) rahasto-osuuden arvon julkistamisajankohta ja -paikka.

3 §

Muut perustiedot sijoitusrahastosta

Rahastoesitteessä on mainittava:

- 1) sijoitusrahaston sääntöjen vahvistamispäivä ja toimikausi, jos sellainen on määrätty;
- 2) osuudenomistajille tarpeellinen lyhyt kuvaus sijoitusrahastoon ja osuudenomistajan sovellettavasta verotuksesta;
- 3) sijoitusrahaston tilinpäätösajankohta;
- 4) sijoitusrahastolain 36 §:n 1 momentissa tarkoitettujen rahastoyhtiön ja sijoitusrahaston tilintarkastajien sekä heidän varamiestensä nimet taikka 2 momentissa tarkoitetun hyväksytyyn tilintarkastusyhteisön nimi;
- 5) se, että rahasto-osuus oikeuttaa rahasto-

osuuksien määrän suhteessa jakautuvaan osuuteen sijoitusrahaston varoista;

6) tuoton jakamisen tai pääomittamisen säännöt ja tapahtuma-ajankohta;

7) sijoitusrahaston varojen arvostamista koskevat säännöt;

8) rahasto-osuuksien merkintä- ja lunastushinnan määräytymismenetelmä ja -aikaväli sekä se, missä ja milloin merkintä- ja lunastushinnat julkistetaan;

9) tiedot säännellyistä markkinapaikoista, joissa rahasto-osuudet ovat julkisen kaupan käynnin kohteena;

10) tilanteet, joissa rahasto-osuuksien takaisinosto ja lunastus voidaan keskeyttää; sekä

11) tiedot osuudenomistajien kokouksesta sekä äänivallan käyttöoikeudesta osuudenomistajien kokouksessa.

4 §

Perustiedot rahastoyhtiöstä

Rahastoesitteessä on mainittava:

1) rahastoyhtiön toiminimi, kotipaikka ja hallinnollinen päätoimipaikka, mikäli se ei ole sama kuin kotipaikka;

2) rahastoyhtiön perustamispäivä sekä sen toimintakausi, jos se on määrätty;

3) tiedot muista rahastoyhtiön hallinnoimista sijoitusrahastoista;

4) rahastoyhtiön hallituksen jäsenten ja varajäsenten nimet;

5) rahastoyhtiön toimitusjohtajan nimi; sekä

6) rahastoyhtiön osakepääoma.

Rahastoesitteessä on ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden pätehtävistä rahas-

Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 2000

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

toyhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä rahastoyhtiön kannalta.

5 §

Perustiedot säilytisyhteisöstä

Rahastoesitteessä on mainittava:

1) säilytisyhteisön toiminimi;

2) säilytisyhteisön pääasiallinen toimiala; sekä

3) säilytisyhteisön kotipaikka ja hallinnollinen päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin kotipaikka.

6 §

Poikkeukset rahastoesitteen sisällöstä

Edellä 3—5 §:ssä tarkoitettut tiedot voidaan jättää mainitsematta rahastoesitteessä, jos tiedot sisältyvät sijoitusrahaston rahastoesitteeseen liitettyihin sääntöihin.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2000.

Sellaisen rahastoyhtiön, jonka hallinnoiman sijoitusrahaston rahastoesite ei tämän asetuksen voimaan tullessa täytä 1—6 §:n vaatimuksia, on neljän kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta muutettava hallinnoimansa sijoitusrahaston rahastoesite vastamaan tämän asetuksen vaatimuksia.

Ylitarkastaja Arttu Ahola

N:o 783

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus
ajoneuvojen katsastushenkilöstön lisäkoulutuksesta annetun liikenneministeriön
päätöksen 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 2000

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvojen katsastushenkilöstön lisäkoulutuksesta 19 päivänä helmikuuta 1999
annetun liikenneministeriön päätöksen (201/1999) 4 § seuraavasti:

4 §

Pääsyaatimukset vuosikatsastuskoulutukseen

1. Pääsyaatimuksena vuosikatsastuskoulutuksen yleisjaksolle on aloitettu peruskoulutus.

2. Kevyen kaluston koulutusjaksolle pääsyn edellytyksenä on peruskoulutus, yleisjakson hyväksytyt suorittaminen sekä ajoneuvoalan korjaamokokemusta tai vastaavaa kokemusta vähintään kuusi kuukautta.

3. Raskaan kaluston koulutusjaksolle pääsyn edellytyksenä on kevyen kaluston koulutusjakson hyväksytyt suorittaminen ja vähintään kuusi kuukautta käytännön kokemusta kevyen kaluston katsastuksista.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 2000.

Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 2000

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Yli-insinööri Kari Saari

N:o 784

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
eräiden kasvihuonetuotantoa koskevien investointitukien hakujan päättymisestä**

Annettu Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 64 §:n 3 momentin nojalla:

1 §
Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen kasvihuoneiden uudisrakentamiseen ja laajentamiseen myönnettävän sellaisen investointituen hakuaika, jonka avulla aloitetaan kurkun tai tomaatin viljely taikka laajennetaan jo toimivan yrityksen kurkun tai tomaatin tuotantoalaa, päättyy 13 päivänä syyskuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan maatilataloutta ja maaseudun muuta yritystoimintaa koskevien rakennetukien sekä maaseudun kehittämishankkeisiin liittyvien tukien hakemista vuonna 2000 29 päivänä helmikuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön yleiskirjeen nro 39/00 ensimmäisen määräyksen 1 kohta siltä osin, kuin siinä määrätään 1 §:ssä tarkoitetuista investoinneista.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä syyskuuta 2000.

Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 785

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
kansallisia peltoalaperusteisia tukia ja kotieläintukia vuonna 2000 koskevan yleiskirjeen
luvun 6.7 muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* kansallisia peltoalaperusteisia tukia ja kotieläintukia vuonna 2000 koskevan yleiskirjeen 35/00 luvun 6.7 määräykset seuraavasti:

VALTUUTUS: Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentti

1 §

Hevoset

Tukea voidaan maksaa hakijan tai hänen perheenjäsentensä hallinnassa Suomessa 1.5.2000 olevista hevosista. Perheenjäsenillä tarkoitetaan valtioneuvoston päätösten 25/2000 2 §:ssä ja 26/2000 2 §:ssä mainittua puolisoa ja hakijan alaikäisiä lapsia.

Mikäli hevonen on osaomistuksessa, on hakemuslomakkeen nro 101B ja ilmoituslomakkeen nro 101C mukana lähetettävä valtakirja, jolla muut omistajat antavat suostumuk-

sen tuen hakemiseen. Valtakirjassa on mainittava mahdollinen osaomistukseen liittyvä peitenimi (yhteis-/yhteisöomistusta osoittava nimi).

2 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä syyskuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 786

Maa- ja metsätalousministeriön asetus naudanlihan merkitsemisestä

Annettu Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan tarkemmat säännökset seuraavien neuvoston ja komission asetusten edellyttämästä nautanlihan merkitsemisestä, sen viranomaisvalvonnasta ja omavalvonnasta sekä merkintäjärjestelmän hyväksymisestä:

1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000 nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta, jäljempänä neuvoston asetus; sekä

2) Komission asetus (EY) N:o 1825/2000 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden merkinnän osalta, jäljempänä komission asetus.

2 §

Suhde muihin kansallisiin säädöksiin

Nautanlihan merkitsemisestä säädetään

myös elintarvikelaissa (361/1995) ja sen nojalla annetuissa säädöksissä. Nautanlihan merkintäjärjestelmän mahdollisesta soveltamisesta marinoituihin ja maustettuihin tuotteisiin säädetään elintarvikelain nojalla.

Nautanlihan terveystarkennuksista ja pakastamisajankohtaa koskevista merkinnöistä säädetään lihashygieniasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä 25/EEO/1996 muutoksineen sekä jauhelihan ja raakalihavalmisteiden hygieniasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä 20/EEO/1998 muutoksineen.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *nautanlihalla* nautan ruhosta saatavaa lihaa leikattuna;

2) *jauhetulla nautanlihalla* lihaa, joka on hakattu hienoksi tai jauhettu lihamyllyllä;

3) *suomalaisella nautanlihalla* lihaa, joka on saatu naudoista, jotka ovat syntyneet, kasvatettu ja teurastettu Suomessa;

4) *tuontinaudanlihalla* lihaa, joka on tuotu Suomeen toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta;

5) *alkuperällä* tietoa siitä, missä maassa nauta on syntynyt, kasvatettu ja teurastettu;

6) *alkuperältään suomalaisella naudalla* nautaa, joka on syntynyt, kasvatettu ja teurastettu Suomessa;

7) *merkinnällä* merkinnän tekemistä yksittäiseen lihapalaan tai yksittäisiin lihapaloihin tai niiden kääreisiin ja muiden kuin esipakattujen tuotteiden osalta asianmukaisten tietojen antamista kirjallisesti ja näkyvällä tavalla kuluttajalle myyntipaikassa;

8) *valvontaviranomaisella* kunnan valvontaviranomaista tai valtion tarkastuseläinlääkäriä. Kunnan valvontaviranomainen voi olla eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetussa laissa (1195/1996), jäljempänä hygienialaki, tarkoitettu kunnan valvontaviranomainen;

9) *toimijalla* hygienialaissa tarkoitettua teurastamoaa tai teurastuspaikkaa sekä laitosta tai vähittäismyymälää, jossa naudanlihaa leikataan, jauhetaan tai pakataan. Toimijalla tarkoitetaan myös vähittäismyymälää, jossa myydään naudanlihaa pakkaamattomana. Lisäksi toimijalla tarkoitetaan vähittäismyymälöistä koostuvaa ryhmää (kaupan ketju);

10) *kaupan ketjulla* sellaisten vähittäismyymälöiden, joissa naudanlihaa leikataan, jauhetaan, pakataan tai myydään pakkaamattomana, muodostamaa ryhmää. Kaupan ketjuun kuuluvilla vähittäismyymälöillä on yhteinen liiketunnus;

11) *yksittäisellä vähittäismyymälällä* kaupan ketjuun kuulumatonta myymälää;

12) *laitoksella* hygienialain nojalla hyväksyttyä leikkaamoaa, jauhelihaa valmistavaa laitosta tai erillistä pakkaamoaa;

13) *eläintunnisterekisterillä* neuvoston asetuksen mukaista viranomaisen pitämää nautaeläinten tunnisterekisteriä;

14) *syntymätunnuksella* tunnusta, joka on merkitty nautaeläinten viralliseen korvamerkkiin ja jolla eläin on rekisteröity eläintunnisterekisteriin;

15) *erätunnuksella* tunnusta, jonka perusteella voidaan selvittää lihaerän leikkaus- tai pakkausajankohta sekä niiden eläinten syntymätunnukset, joiden lihaa erässä voi olla. Erätunnuksen perusteella on voitava erottaa samana leikkaus- tai pakkausajankohtana käsitelty alkuperältään tai ominaisuuksiltaan erilainen naudanliha. Erätunnus vastaa neuvoston ja komission asetuksissa tarkoitettua viitenumeroa tai -koodia;

16) *naudanlihan muulla ominaisuudella* neuvoston asetuksen 16 artiklassa mainittuja tietoja kuten eläimen sukupuoli, ikä, rotu tai kasvatustapa;

17) *jäsenvaltiolla* Euroopan unioniin kuuluvaa valtiota;

18) *kolmannella maalla* Euroopan unioniin kuulumatonta maata;

19) *pakollisella naudanlihan merkintäjärjestelmällä* jokaisen toimijan laatimaa, valvontaviranomaisen hyväksymää merkintäjärjestelmää. Merkintäjärjestelmällä tarkoitetaan komission asetuksen 1 artiklassa mainittua tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;

20) *vapaaehtoisella naudanlihan merkintäjärjestelmällä* Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen neuvoston asetuksen 16 ja 18 artiklan mukaisesti hyväksymää toimijaa koskevaa merkintäjärjestelmää; sekä

21) *pakollisella kansallisella merkintäjärjestelmällä* komission päätöksellä 1999/1/EY hyväksymää naudanlihan pakollisen merkintäjärjestelmän soveltamista Suomessa.

2 luku

Viranomaiset ja valvontamenettely

4 §

Johto

Naudanlihan merkintäjärjestelmän ylin johto kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle.

5 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen velvollisuudet

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos toimii neuvoston ja komission asetusten mukaisena toimivaltaisena viranomaisena ja johtaa kyseisten asetusten ja tämän asetuksen noudattamisen valvontaa.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos vastaa komission mahdollisesti pyytämien tilastotietojen keräämisestä sekä raporttien ja kertomusten laatimisesta.

Lisäksi Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos valvoo kaupan ketjujen suorittamaa merkintäjärjestelmän noudattamisen valvontaa.

6 §

Lääninhallitusten velvollisuudet

Lääninhallitus ohjaa ja valvoo Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen antamien ohjeiden mukaisesti neuvoston ja komission asetusten

noudattamisen valvontaa sekä tämän asetuksen mukaisen naudanlihan merkitsemisen valvontaa toimialueellaan.

7 §

Kuntien velvollisuudet

Kunta huolehtii alueellaan neuvoston ja komission asetusten sekä tämän asetuksen mukaisesta valvonnasta ja tarkastuksesta. Teurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa laitoksissa valvonnasta ja tarkastuksesta vastaavat kuitenkin asianomaiset valtion tarkastuseläinlääkärit.

8 §

Valvontamenettely

Valvontaviranomaisen on valvottava toimijoita säännöllisesti. Vähittäismyymälöiden naudanlihan merkintäjärjestelmä on tarkastettava vähintään kerran vuodessa. Naudanlihan merkintäjärjestelmä on pyrittävä tarkastamaan muun valvonnan ohessa.

Valvonnan yhteydessä on tarkastettava, täyttääkö naudanlihan merkitseminen neuvoston ja komission asetusten sekä tämän asetuksen vaatimukset. Valvojan on pidettävä kirjaa tarkastuskäynneistä ja valvonnan yhteydessä havaituista epäkohdista sekä annettava toimijalle kirjallinen selvitys tarkastusten tuloksista ja annetuista toimenpidekehotuksista.

Teurastamoa, teurastuspaikkaa ja laitosta valvotaan hygienialain nojalla annettujen maa- ja metsätalousministeriön säädösten mukaisesti.

3 luku

Toimijoita koskevat vaatimukset

9 §

Toimijoiden velvollisuus osoittaa merkintöjen paikkansapitävyys

Kaikilla toimijoilla on komission asetuksen 1 artiklan mukaisesti oltava kussakin tuotanto- ja myyntivaiheessa käytössään tunnistusjärjestelmä ja kattava rekisteröintijärjestelmä. Näitä järjestelmiä on sovellettava siten, että varmistetaan lihan tunnisteen ja kyseisen eläimen tai kyseisten eläinten välinen yhteys. Sekä pa-

kollisella että vapaaehtoisella merkintäjärjestelmällä on varmistettava yhteys toisaalta tunnistetun ruhon, sen neljänneksen tai tunnistettujen lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen tai kyseisen eläinryhmän välillä.

Rekisteröintijärjestelmän on erityisesti sisällettävä tiedot karjan, ruhojen ja/tai lihapalojen saapumisesta ja lähdöstä, jotta taataan saapumisia ja lähtöjä koskevien tietojen ylläpitävyys.

Toimijan on voitava osoittaa edellä vaaditut yhteydet.

10 §

Teurastamon, teurastuspaikan, laitoksen ja yksittäisen vähittäismyymälän naudanlihan merkintäjärjestelmien hyväksyminen

Teurastamon, teurastuspaikan, laitoksen ja yksittäisen vähittäismyymälän on kustannuksellaan laadittava ja toteutettava valvontaviranomaisen hyväksymä pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä. Merkintäjärjestelmä on sisällytettävä osaksi omavalvontajärjestelmää.

Pakollisen merkintäjärjestelmän hyväksymistä on haettava valvontaviranomaiselta kirjallisesti. Hakemukseen on liitettävä selvitys toiminnasta ja sen laajuudesta sekä kuvaus omavalvontaan sisältyvästä 13 §:n mukaisesta naudanlihan merkintäjärjestelmästä.

Jos naudanlihaa aiotaan myydä toisiin jäsenvaltioihin, tästä on mainittava hakemuksessa.

Vapaaehtoisia merkintöjä käyttävän toimijan tulee laatia ja toteuttaa valvontaviranomaisen hyväksymä vapaaehtoinen merkintäjärjestelmä. Vapaaehtoisen merkintäjärjestelmän hyväksymisen edellytyksistä samoin kuin hyväksymisen peruuttamisesta ja lisäehtojen asettamisesta luvalla säädetään neuvoston asetuksen 16 ja 18 artiklassa.

Voimassa oleville hyväksytyille merkintäjärjestelmille ei tarvitse hakea uutta hyväksyntää.

11 §

Kaupun ketjun naudanlihan merkintäjärjestelmien hyväksyminen

Kaupun ketjun on kustannuksellaan laadittava ja toteutettava Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen hyväksymä pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä.

Pakollisen merkintäjärjestelmän hyväksymistä on haettava Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselta kirjallisesti.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

1) kaupan ketjun vastuuhenkilön nimi ja yhteystiedot;

2) ketjun liiketunnus;

3) ketjuun kuuluvien vähittäismyymälöiden nimet, osoitteet ja puhelinnumerot sekä tieto kussakin myymälässä käytettävästä merkinnästä kunnittain ryhmiteltynä;

4) ilmoitus ketjuun kuuluvan vähittäismyymälän sitoutumisesta hakemuksessa ilmoitettuun merkintäjärjestelmään;

5) kuvaus kaupan ketjun merkintäjärjestelmästä;

6) selvitys siitä, miten ketju valvoo merkintäjärjestelmän noudattamista; ja

7) ketjuun kuuluviin vähittäismyymälöihin kohdistettavat toimenpiteet, silloin kun myymälä ei noudata hyväksyttyä merkintäjärjestelmää.

Kaupan ketjun on viipymättä ilmoitettava Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle hakemuksessa ilmoitetuissa tiedoissa tapahtuneista muutoksista.

Vapaaehtoisia merkintöjä käyttävän toimijan tulee laatia ja toteuttaa valvontaviranomaisen hyväksymä vapaaehtoinen merkintäjärjestelmä. Vapaaehtoisen merkintäjärjestelmän hyväksymisen edellytyksistä samoin kuin hyväksymisen peruuttamisesta ja lisäehtojen asettamisesta luvalla säädetään neuvoston asetuksen 16 ja 18 artiklassa.

Kaupan ketjun tulee ilmoittaa Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle kaupan ketjun myymälöissä käytettävät vapaaehtoiset naudanlihan merkinnät ja tehdä aina uusi ilmoitus, jos kaupan ketjussa otetaan käyttöön uusia vapaaehtoisia merkintöjä tai päätetään lopettaa jonkin tällaisen merkinnän tekeminen.

Hyväksytyille voimassa oleville merkintäjärjestelmille ei tarvitse hakea uutta hyväksyntää.

12 §

Kaupan ketjuun kuuluvan vähittäismyymälän velvollisuudet

Kaupan ketjuun kuuluvan vähittäismyymälän on sisällytettävä naudanlihan merkintäjärjestelmä osaksi omavalvontajärjestelmäänsä.

Kaupan ketjuun kuuluvan vähittäismyymälän on esitettävä kunnan valvontaviranomaiselle viimeistään tarkastuksen yhteydessä sel-

vitys toiminnan laadusta ja laajuudesta sekä kuvaus omavalvontaan sisältyvästä 11 ja 13 §:n mukaisesta naudanlihan merkintäjärjestelmästä.

13 §

Naudanlihan merkintäjärjestelmä

Pakollinen naudanlihan alkuperän merkintäjärjestelmä on kuvattava kirjallisesti. Merkintäjärjestelmää on muutettava toiminnan muuttuessa. Merkintäjärjestelmän valvonnasta ja korjaavista toimenpiteistä on pidettävä kirjaa. Kirjanpitoa on säilytettävä vähintään yhden vuoden ajan, ja se on pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Merkintäjärjestelmästä on käytävä ilmi merkintäjärjestelmästä vastaavan henkilön nimi.

Merkintäjärjestelmän perussisältö on seuraava:

1) kuvaus naudanlihan kulusta ja eri alkuperää olevien nautojen ja naudanlihaerien erillään pitämisestä sekä niihin liittyvistä työvaiheista;

2) kuvaus naudanlihan alkuperän jäljittämisestä ja merkitsemisestä sekä selostus erätunnuksen määrittelystä ja naudanlihan merkitsemiseen käytetyistä merkinnöistä;

3) kirjanpito vastaanotetusta ja lähetetystä lihasta. Teurastamon, teurastuspaikan ja laitoksen on pidettävä kirjaa myydystä lihasta. Teurastamon ja teurastuspaikan on pidettävä kirjaa teurastettavaksi tuoduista naudoista;

4) teurastamon, teurastuspaikan, laitoksen ja kaupan ketjun tulee esittää suunnitelma virheellisesti merkittyjen tuotteiden vetämisestä pois markkinoilta sekä siihen liittyvä tiedotussuunnitelma; ja

5) suunnitelma henkilökunnan perehdyttämisestä naudanlihan merkintäjärjestelmään.

Jos toimija haluaa merkitä naudanlihaan muita kuin neuvoston asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa mainittuja tietoja, merkintäjärjestelmän kuvaukseen on sisällytettävä selostukset käytettävistä merkinnöistä ja ominaisuuksiltaan erilaisen naudanlihan erillään pitämisestä.

14 §

Naudanlihan merkitsemisen yleiset periaatteet

Suomalaiseen naudanlihaan ja suomalaiseen jauhettuun naudanlihaan sovelletaan komission hyväksymää pakollista kansallista naudanlihan merkintäjärjestelmää. Toisesta jä-

senvaltiosta ja kolmannesta maasta tuleva liha (tuontinaudanliha) on merkittävä neuvoston asetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toimija voi myös ilmoittaa 19, 21 ja 22 §:n mukaisesti tuontinaudanlihan alkuperämaan tai merkitä 16 §:n mukaisesti suomalaiseseen naudanlihaan ja tuontinaudanlihaan muita ominaisuuksia koskevia tietoja.

Suomesta toisiin jäsenvaltioihin vietävän naudanlihan osalta on noudatettava, mitä säädetään neuvoston asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa.

15 §

Jauhettun naudanlihan merkitseminen

Suomalainen jauhettu naudanliha merkitään tämän asetuksen 19, 21 ja 22 §:n mukaisesti.

Jos jauhettuun suomalaiseen tai tuontinaudanlihaan sekoitetaan muista eläimistä peräisin olevaa lihaa, merkintäjärjestelmä koskee jauhettun naudanlihan osuutta tällaisessa sekoituksessa.

Jauhettuun tuontinaudanlihaan toimijan on tehtävä seuraavat merkinnät:

1) erätunnus, joka osoittaa lihan ja eläimen/eläinten välisen yhteyden. Tämä numero voi olla sen yksittäisen eläimen tunnistusnumero, josta liha on peräisin tai eläinryhmän tunnistusnumero;

2) jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin on teurastettu; sekä

3) valmistusmaa sen mukaan, missä liha on valmistettu. Tämä tieto on tällöin merkittävä "Valmistettu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi)".

Jauhettuun tuontinaudanlihaan toimija saa tehdä kaikki samat merkinnät kuin muuhunkin naudanlihaan neuvoston asetuksen 13 artiklan ja komission asetuksen 5 artiklan mukaisesti.

16 §

Naudanlihan muihin ominaisuuksiin liittyvät merkinnät

Jos naudanlihassa tai sen yhteydessä halutaan ilmoittaa muita naudanlihan ominaisuuksia koskevia tietoja, kuten esimerkiksi rotua, kasvatusolosuhteita tai ruokintaa koskevia tietoja, on toimijalla oltava hyväksytty vapaaehtoinen merkintäjärjestelmä. Nämä muut merkinnät voidaan esittää sekä suomalaisen että tuontinaudanlihan osalta.

17 §

Kolmannesta maasta peräisin olevan naudanlihan merkintä, kun kaikkia tietoja ei ole saatavilla

Kolmannesta maasta tuotuun naudanlihaan, josta ei ole saatavilla kaikkia neuvoston asetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisia tietoja, on merkintä tehtävä seuraavasti: "Alkuperä: muu kuin EY" ja "Teurastettu: (kolmannen maan nimi)".

18 §

Ryhmän koko

Ryhmän koko on määriteltävä ruhojen tai ruhonseljännesten paloittelun yhteydessä niiden ruhojen tai ruhonseljännesten lukumäärän perusteella, jotka paloiteltiin yhdessä ja jotka muodostivat kyseiselle leikkaamolle yhden erän. Tämä koko ei voi missään tapauksessa olla suurempi kuin yhden päivän tuotanto.

Myöhemmin toteutettava leikkaamisen tai jauhamisen aikana kaikista 1 momentissa tarkoitetuista ryhmistä, joihin kuuluvaa lihaa on leikattu tai jauhettu samana päivänä, voidaan muodostaa uusi ryhmä.

19 §

Naudanlihan alkuperän merkitseminen teurastamossa ja teurastuspaikassa

Teurastamossa ja teurastuspaikassa teurastettujen alkuperältään suomalaisten nautojen ruhoihin ja ruhon osiin on merkittävä teurastuspäivä ja eläimen syntymätunnus sekä merkintä "suomalaista naudanlihaa". Nauta voidaan todeta alkuperältään suomalaiseksi ainoastaan, jos se on rekisteröity eläintunnisterekisteriin ja merkitty syntymätunnuksen sisältävällä korvamerkillä.

Jos syntymätunnuksen sisältävä korvamerkki on kadonnut, voidaan kyseisestä naudasta saatu liha 1 momentista poiketen kuitenkin merkitä merkinnällä "suomalaista naudanlihaa", jos voidaan luotettavasti selvittää, että eläin on aiemmin ollut merkitty syntymätunnuksen sisältävällä korvamerkillä.

Korvamerkkejä, jotka sisältävät syntymätunnuksen, on säilytettävä teurastamoissa ja teurastuspaikoissa vähintään yhden vuorokauden ajan, jonka jälkeen ne on hävitettävä niin, että niitä ei voida käyttää uudelleen.

Tuontinaudanlihaan ja toisista jäsenvaltioista tai kolmansista maista peräisin oleviin Suomessa teurastettujen nautojen ruhoihin ja ruhon osiin on tehtävä seuraavat merkinnät:

1) erätunnus, joka osoittaa lihan ja eläimen/eläinten välisen yhteyden. Tämä tunnus voi olla sen yksittäisen eläimen tunnistusnumero, josta liha on peräisin tai eläinryhmän tunnistusnumero;

2) teurastamon hyväksymisnumero, jossa eläin tai eläinryhmä on teurastettu sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa teurastamo sijaitsee. Tämä tieto on esitettävä seuraavasti: "Teurastettu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)";

sekä leikattuun lihaan seuraava tieto:

3) leikkaamo, jossa ruhot tai ruhoryhmät on leikattu, hyväksymisnumero sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa leikkaamo sijaitsee. Tämä tieto on esitettävä seuraavasti: "Leikattu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)".

Suomeen tuotuihin Suomessa teurastettujen nautojen ruhoihin ja ruhon osiin voidaan myös merkitä teurastuspäivä ja eläimen syntymätunnus.

Tuontinaudanlihaan saa tehdä myös neuvoston asetuksen 13 artiklan 5 kohdan mukaiset muut merkinnät.

20 §

Muu alkuperä

Jos Suomessa teurastettua nautaeläintä ei voida todeta alkuperältään suomalaiseksi, ei tästä eläimestä saatavaa lihaa saa myydä suomalaisena naudanlihana.

21 §

Naudanlihan merkitseminen laitoksessa

Jos laitoksessa leikataan, jauhetaan tai pakataan alkuperältään suomalaista naudanlihaa, on lihassa tai sen kääreissä taikka niihin kiinnitetyissä etiketeissä oltava merkintä "suomalaista naudanlihaa" sekä erätunnus. Merkintöjen on oltava selvästi luettavissa.

Tuontinaudanlihaan on tehtävä seuraavat merkinnät:

1) erätunnus, joka osoittaa lihan ja eläimen/eläinten välisen yhteyden. Tämä tunnus voi olla sen yksittäisen eläimen tunnistusnumero, josta liha on peräisin tai eläinryhmän tunnistusnumero;

2) teurastamon hyväksymisnumero, jossa eläin tai eläinryhmä on teurastettu sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa teurastamo sijaitsee. Tämä tieto on esitettävä seuraavasti: "Teurastettu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)"; sekä

3) leikkaamo, jossa ruhot tai ruhoryhmät on leikattu, hyväksymisnumero sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa leikkaamo sijaitsee. Tämä tieto on esitettävä seuraavasti: "Leikattu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)".

Tuontinaudanlihaan saa tehdä myös neuvoston asetuksen 13 artiklan 5 kohdan mukaiset muut merkinnät.

22 §

Naudanlihan merkitseminen vähittäismyymälässä

Jos vähittäismyymälässä leikataan puoliruhon kolmanneksia tai sitä suurempia ruhon osia, koskevat edellä 21 §:ssä laitokselle asetetut vaatimukset myös vähittäismyymälää.

Jos vähittäismyymälässä pakataan alkupe­rältään suomalaista naudanlihaa, on kääreissä tai niihin kiinnitetyissä etiketeissä oltava merkintä "suomalaista naudanlihaa" sekä erätunnus. Pakkaamattomana myytävän lihan läheisyydessä on oltava merkintä "suomalaista naudanlihaa". Merkintöjen on oltava selvästi luettavissa.

Tuontinaudanlihaan on tehtävä seuraavat merkinnät:

1) erätunnus, joka osoittaa lihan ja eläimen/eläinten välisen yhteyden. Tämä tunnus voi olla sen yksittäisen eläimen tunnistusnumero, josta liha on peräisin tai eläinryhmän tunnistusnumero;

2) teurastamon hyväksymisnumero, jossa eläin tai eläinryhmä on teurastettu sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa teurastamo sijaitsee. Tämä tieto on esitettävä seuraavasti: "Teurastettu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)"; sekä

3) leikkaamo, jossa ruhot tai ruhoryhmät on leikattu, hyväksymisnumero sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa leikkaamo sijaitsee. Tämä tieto on esitettävä seuraavasti: "Leikattu (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi) (hyväksymisnumero)".

Pakkaamattomana myytävän tuontinaudanlihan läheisyydessä on oltava edellä 3 momentissa mainitut tiedot. Merkintöjen on oltava selvästi luettavissa.

Tuontinaudanlihaan saa tehdä myös neuvoston asetuksen 13 artiklan 5 kohdan mukaiset muut merkinnät.

4 luku

Valvontaviranomaisen ja Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen velvollisuudet

23 §

Valvontaviranomaisen velvollisuudet

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava teurastamon, teurastuspaikan, laitoksen ja yksittäisen vähittäismyymälän merkintäjärjestelmän hyväksymisestä välittömästi Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Tässä ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) toimijan nimi, osoite, puhelinnumero ja toimiala sekä vastuuhenkilö; ja
- 2) hyväksytyt merkinnät ja hyväksymispäivämäärä.

24 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen velvollisuudet

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on ilmoitettava tiedot kaupan ketjun hyväksytystä merkintäjärjestelmästä kunnan valvontaviranomaiselle.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos pitää toimijoista valtakunnallista rekisteriä ja ilmoittaa rekisteriin hyväksymisestä säännöllisesti lääninhallituksille.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos ilmoittaa toisille jäsenvaltioille sellaiset teurastamot ja laitokset, joilla on hyväksytty merkintäjärjestelmä.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos pitää luetteloita niistä toisten jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden toimijoista, jotka toiset jäsenvaltiot tai komissio ovat sille ilmoittaneet komission asetuksen mukaisesti. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos ilmoittaa kyseisistä

Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

toimijoista tarvittaessa lääninhallituksille ja valvontaviranomaisille.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos hyväksyy komission asetuksen 6 artiklassa tarkoitetut hakemukset.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on toimitettava komissiolle 30 päivään syyskuuta 2000 mennessä luettelo kaikista Suomessa hyväksytyistä vapaaehtoisista merkinnöistä. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on päivitettävä luettelo ja toimitettava päivitetyn luettelon toisinto joka kolmas kuukausi komissiolle.

5 luku

Seuraamukset

25 §

Rangaistukset

Rangaistuksesta tämän asetuksen tai neuvoston taikka komission asetusten rikkomisesta säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain (1100/1994) 8 §:ssä.

26 §

Virheellisesti merkitty naudanliha

Virheellisesti merkityn naudanlihan osalta noudatetaan mitä komission asetuksen 9 artiklassa säädetään.

6 luku

Voimaantulo

27 §

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä syyskuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön naudanlihan merkitsemisestä 12 päivänä huhtikuuta 1999 antama päätös nro 42/1999.

Ylitarkastaja Marjatta Jokela

N:o 787

Verohallituksen päätös

muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien verovuoden 1999 verotuksen päättymisestä

Annettu Helsingissä 5 päivänä syyskuuta 2000

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 49 §:n nojalla päättänyt:

1 §
Muiden verovelvollisten kuin tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisetuuksien verotus vuodelta 1999 päättyy 31 päivänä lokakuuta 2000.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 2000.

Helsingissä 5 päivänä syyskuuta 2000

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Markku Mertala

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 781—787, 2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904